

Imke de Boer:
‘Voor koeien blijft er een rol voor het benutten van grasland’

Bert Philipsen:
‘De ruwvoerkoe is een weidende koe’

Peter van Elzaker:
‘Een minuut minder vreten is minder winst’

Ruwvoerkoe voor de winst

Richt de pijlen op de ruwvoerkoe. Dat was de insteek van het symposium Fokken voor Levensduur. Geen duurzamere koe dan een koe die gras tot waarde brengt, leek de mening van de sprekers.

TEKST GRIETJE DE VRIES

Het derde symposium van stichting Fokken voor Levensduur, dat begin februari plaatsvond in Harderwijk, trapte af met een prikkelende toekomstvisie van Imke de Boer, hoogleraar Dieren en Duurzame voedselsystemen van Wageningen Universiteit. ‘Kijkend naar het hele systeem, gaat het straks om voedsel produceren binnen de draagkracht van de planeet. Daarin is het belangrijk om beschikbaar akkerland te benutten voor voedsel voor mensen’, begon De Boer. Momenteel is twee derde van het grasland niet geschikt als akkerland, maar wordt wel 40 procent van het akkerland gebruikt om veevoeding op te telen. ‘Voor koeien blijft er in de toekomst zeker een rol, met name voor het benutten van grasland en de reststromen van menselijke voeding. Daarbij willen we verder geen voer telen dat alleen bedoeld is voor veevoeding’, stelde De Boer.

De ruwvoerkoe weidt

Koeien hebben in het beeld dat De Boer schetste, vooral een rol als grazer en dat klonk als muziek in de oren voor onderzoeker Bert Philipsen. ‘Gras en koe vormen de basis. Zeker als je stikstof beter wilt benutten zijn grasland en weidegang essentieel.’ De Wageningse onderzoeker op het gebied van voeding en weiden, gunt de boer een efficiënte benutting van bedrijfseigen eiwit. ‘In mijn ogen is de ruwvoerkoe een weidende koe, die veel vers gras benut, bestand is tegen weer en wind, met goed graasgedrag. De vraag die ik blijf houden is: hoeveel melk halen we nu echt uit ruwvoer? Er zijn zoveel kengetallen, maar we moeten meer naar de koe buiten kijken om het meeste uit eigen eiwit te halen’, aldus Philipsen. Voor de koplopers van efficiëntie uit gras

had het symposium een online verbinding met Peter van Elzaker, fokkerijspecialist van CRV in Nieuw-Zeeland. ‘Hier geldt al sinds jaar en dag dat de groeicurve van gras wordt gevolgd. Met een voorjaarsafkalvende veestapel komt de piekproductie samen met de tijd waarop er het meeste gras is’, vertelde Van Elzaker. ‘De focus ligt hier niet op maximale melkproductie, maar op maximale winst. Daar komt de ruwvoerkoe in beeld. Een minuut minder gevreten is een minuut minder winst gemaakt.’

Fokken op oogstkoeien

Vruchtbaar, niet te groot en geschikt om gras om te zetten in melk. Dat is waar biologisch melkveehouder Tom Keuper uit Megchelen aan denkt bij een ruwvoerkoe. ‘De bedrijfsvoering staat bij ons in dienst van beweiden, dus fokken we koeien die gras oogsten. Je ziet dat de ene koe effectiever weidt dan de andere. Daar kun je op fokken’, aldus Keuper, die zelf Fries-Hollandse koeien melkt en 91 procent eiwit van eigen land haalt. ‘Een kleinere koe heeft een grotere grasopname per kilogram lichaamsgewicht en is dus echt een graaskoe’, verklaarde Keuper zijn fokkeuzes.

Ideaal als je vooral van gras wilt melken, en dat was volgens Keuper en de laatste spreker van het symposium ook nog eens economisch interessant. ‘De meeste kosten van een bedrijf zijn voerkosten. En die zijn in 2022 van 941 euro naar 1512 euro gegaan’, verklaarde Hans Scholte, bedrijfsadviseur van Flynth. ‘Op het gebied van ruwvoer is met vakmanschap nog veel winst te pakken. Meer ruwvoer in het rantsoen komt kortweg neer op meer marge’, concludeerde Scholte over de potentie van de ruwvoerkoe. |